

בעת שעברייני הצווארון הלבן נידונים לשנות מאסר

מועטות אחרי שגנבו מיליונים, האם יתכן לקבל

שנת מאסר בגלל

ניסיון לגנוב לחם?

שופט חיים שטיינברג

שלוש שנים, מזה שנה אחת מאסר בפועל, ושנתיים כעונש על-תנאי. פארוק אטרש, שעזמו שוחח העולם הזה השבוע בכפרו, מפרנס מישפחה בת שמונה נפש. זה שש שנים הוא בונה לו בית בכפר, כדי להתחתן. הוא סיפר כי בלילה שבו אירע המיקרה, עבד במשך כל היום שקדם לפריצה בטיות, לא הספיק לקנות צרכי-אכיל במכולת, שהיתה סגורה אחרי-הצהריים, כשהגיע לשמירה היו בר-שותו רק כמה פרוסות-לחם וכוס חלב. אחרי חצות החל הרעב מציק לו, והוא יצא לחפש לחם. ביצוע גור-הדין של השופט חיים שטיינברג, עונש שנת מאסר בפועל שגור על פארוק אטרש, נידחה עד לשמיעת הערעור שהגיש הצעיר לבית-המישפט העליון.

הדגיש השופט שטיינברג: „מבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, מן הראוי היה — במיקרה רגיל — לנהוג בו לפנים משורת הדין הן לאור גילו, ובייחוד לאור העובדה שזו הסתבכותו הראשונה והיחידה בעבירה פלילית כלשהי. אך לעומת זאת, מבחינת חומרת העבירה, נבצר מבית-המישפט לנהוג בנאשם סלחנות מפליגה. בהקשר זה יצויין, שמדובר במיקרה של פריצה באישון-לילה, כאשר עצם המעשה מטיל אימה ופחד על דיירי הבית. והנאשם הכפיל והחמיר חומרת המעשה. בזאת שנשא נשק קל ואף ניסה להשתמש בו אס-כי, למזלו הטוב, לא גרם לאיש הבלה. אני סבור כי ביצוע העבירה בנסיבות הר מתוארות לעיל מצדיק גזירת עונש מאסר על הנאשם הרף כל הנסיבות האישיות האחרות, ואני גוזר בזה עונש מאסר של

באורו של הפנס. הן נעצר ליד הדלת וקרא בשם אחיו יעקב, כיוון שחשב כי הוא זה המסתובב עם הפנס בפנים. כאשר לא קיבל תשובה, זינק בנימין לתוך דיר רתו כדי לתפוס את הפורץ. הפורץ ניסה להימלט, הצליח לצאת לרחוב. אך בנימין הן ואחיו יעקב, שהציטרף אליו לשמע המהומה, הצליחו לתפוס אותו. הוא הוכה נמרצות בידיהם, וגם עלידי השוטרים שהוזעקו למקום. בחקירת המישטרה התברר, שהפורץ הוא צעיר בן 19, פארוק בן אהמד אטרש, מהספר הערבי רעי שליד ג'נין, שהועסק כשומר-לילה בבניינים הנכנסים בהדרגה סף. הצעיר נחשד כפורץ והוחזק במעצר מישטרי במשך שבועיים. לאחר-מכן חזר לכפרו וחזר לצאת לעבודה מחוץ לכפרו. הדבר היה ב-14 באוגוסט 1973. שיבעה חודשים אחרי שנתפס בדירה בהדרגה-יוסף, הוגש נגד פארוק אטרש כתב-אישום בי-בית-המישפט-המחוזי בתל-אביב.

עורך-הדין אלדג'ים, סגן-פרקליט מחוז תל-אביב האשים את פארוק אטרש ב: (1) פריצה וכניסה לדירה מתוך כוונה לגנוב תוך נשיאת נשק קל; (2) הקיפת אדם מתוך כוונה למנוע תפסתו; (3) פציעה שלא כחוק.

בחודש אפריל 1974, יותר משנה מעת הגשת כתב-האישום, נפתח המישפט לפני השופט המחוזי הרפזי.

המישפט התחדש כעבור כשלוש שנים, בינואר 1977, לפני השופט המחוזי חיים שטיינברג, מי שהיה עד לפני כשנה שופט-שלוש ראשי בתל-אביב.

פרקליטו של פארוק אטרש, עורך-הדין משה אלוני, הודה בשמו בפריצה לדירה, אך כפר באשמת פציעת אחד האחים הן תוך התנגדות לתפסתו.

באתיכוח התביעה, עורכת-הדין דבורה הן, הודיעה במפתיע שלא תביא עדות לצורך האישום השלישי שבכתב-האישום, על פציעה שלא-כדין. היא גם הצהירה לפני השופט שטיינברג שלנאשם לא היו הרר שעות קודמות.

פארוק אטרש ביקש לציין לפני בית-המישפט שלא פצע איש. הסכין, כך אמר, היה בכיסו, לא בידו.

הסכין — לצורכי יוס'יום

צינת התביעה, דבורה הן, ביקשה לגזור על הנאשם עונש-מאסר בפועל. ואז השמיע עורך-הדין משה אלוני את טענותיו לגבי העונש: „פארוק אטרש התעורר בלילה מחמת רעב שהציק לו, ונכנס לדירה שדלתה היתה פתוחה. בהודעתו טען הנאשם כי חיפש לחם כדי להשיב רעבונו. אשר לאולר שהיה בכיסו, הוא החזיק בו כני-הוג אצל אנשים מסוגו של הנאשם, לשי-מושו לצורכי יוס'יום. כאשר החלו לרדוף אחריו, נבהל ונמלט, וכאשר תפסו אותו חבלו בו כהלכה. מאז המיקרה לא עוב עוד הנאשם את כפרו, והוא עובד כפועל-בניין.“

בתום הסיכומים של שני הצדדים קרא השופט שטיינברג את גזרי-הדין. „הנאשם פרץ ונכנס לדירה באישון-לילה“, קבע. הוא ציין כי ידיו של הנאשם היה נשק קל, אותו אולר קפיצי שנתגלה. גם השופט רשם בגזרי-הדין כי הנאשם טען, בהודעתו במישטרה, שהתעורר בלילה, הרעב הציק לו, ומשום כך נכנס לדירה. כדי למצוא בה לחם לשבור את רעבונו.

שופט חיים שטיינברג

זר הדין של השופט המחוזי חיים שטיינברג, הסעיר את המדינה. נאמר בו כי השופט דן את הנאשם, הצעיר הערבי פארוק אטרש, לשנת-מאסר בפועל על שפרץ לדירה כדי לגנוב לחם. העונש ניראה הסר כל יחס לחומרת העבירה. בידעיה, שהתפרסמה במערב ב-18 בי-ינואר השנה, נכתב: „צעיר מכפר ליד ג'נין, שלפני ארבע שנים פרץ לדירה בשרון כדי לגנוב לחם, נידון אתמול לשלוש שנות מאסר — מהן שנה אחת בפועל. שופט בית המישפט המחוזי בתל-אביב, חיים שטיינברג, קבע כי, זהו מיקרה חמור.“

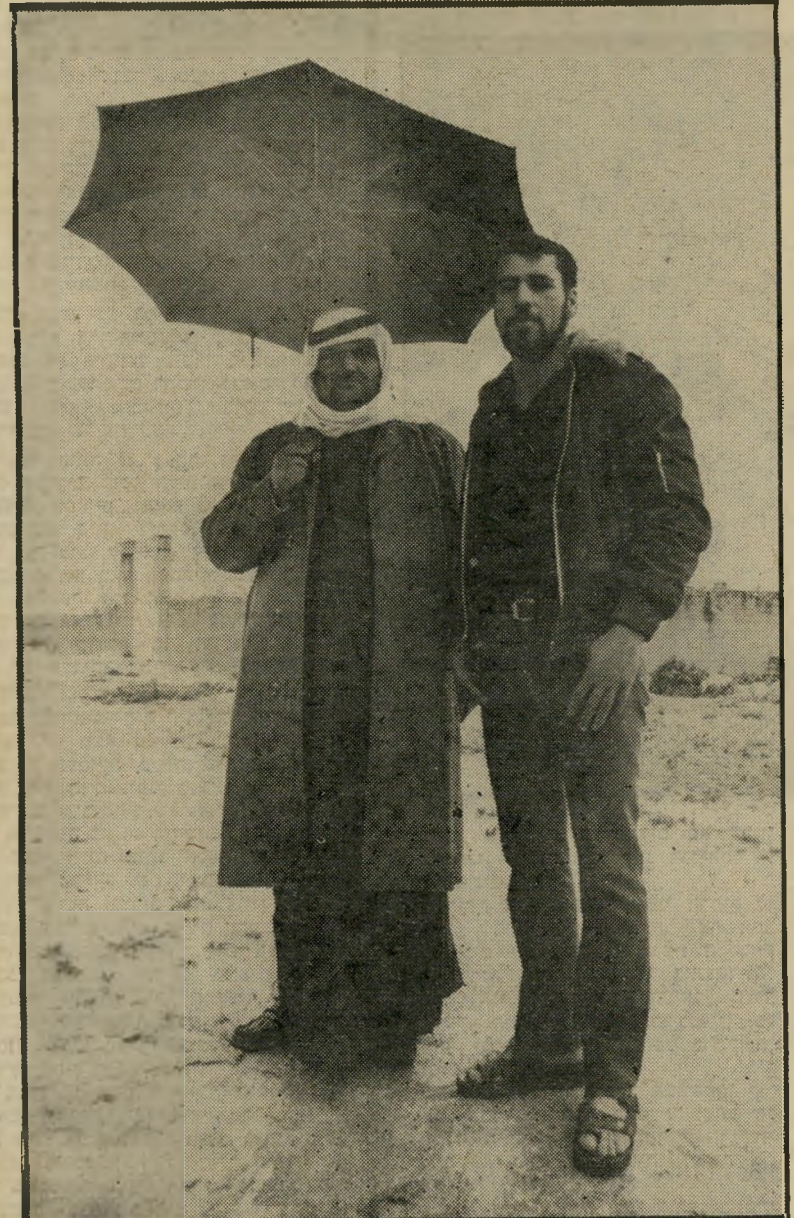
אך הדברים שפירסם מעריב לא היו מדויקים, והשופט המחוזי חיים שטיינברג מיהר להגיב עליהם. הוא פנה אל עורכי-העיתון, וביקש התנצלות ותיוקן הדברים. העורכים תפשו מי הכתב שהביא את הידיעה לדפוס, וגילו כי זהו העיתונאי אבי רו. מעריב פירסם הערה, ובה ביקש לתקן את הדברים שנאמרו לגבי השופט שטיינברג. מה שצוטט במרכאות לא היה מדויק, אמר העיתון.

עורכי-דין בבית-המישפט-המחוזי בתל-אביב ידעו לספר, כאילו טילפן אחד מי שופטי בית-המישפט-העליון אל השופט שטיינברג, אחרי שקרא את הידיעה כי מעריב. הם טענו כי השופט העליון שאל, כיצד קרה שהנאשם אטרש נשלח למאסר בן שנה בגלל ניסיון לגנוב לחם.

גם העולם הזה פנה, השבוע, אל השופט המחוזי חיים שטיינברג, במיסגרת חקירת העיתון סביב פרשה זו. „מעריב כבר התי-נצל על מה שכתב“, הגיב מייד השופט, והוסיף: „לא העונש לא היה מוגזם. הנאשם פרץ באישון-לילה, עם פנס וסכין קפיצי, לתוך הדירה, ותקף את הדיירים. שניו לתפוס אותו. כפי שמציין החוק לגבי עבירה חמורה מסוג זה, כשבידי הפורץ נשק קל, שעזמו הוא תוקף את האנשים המנסים לתפוס אותו, הוא עלול לקבל על כך עד 14 שנות מאסר.“ אולם, עיון בתק המישפט של המיקרה מגלה תמונה מסובכת מזו שצוידה בי-מעריב.

מה חיפש הפורץ בדירה?

גבר הצעיר, בביגדי-עבודה של פועל בניין, הדף את דלת הכניסה לדירה, וחדר פנימה. השעה היתה קרוב לשתיים לפנות-בוקר. האורח הלילי הדי-לק את פנסי-הכיס שלו והמשיך להתקדם לתוך הדירה, בבית מס. 51 ברחוב קהילת ורשה בהדרגה-יוסף. בנימין הן, בעל הדירה, שחזר לביתו באותו רגע הבחין מהחוק

הנאשם ואביו פארוק אטרש ואביו אהמד (המחזיק בידו את המיטריה), כפי שצולמו השבוע בכפר רעי ליד ג'נין, שם הם מתגוררים. אטרש הבן, המפרנס את מישפחתו בת שמונה הנפשות, בעבודתו כפועל-בניין, טוען שדלת הדירה היתה פתוחה ומשוט-יכ נכנס לתוכה כדי לחפש בה מזון.